

A

ΕΠΟΥ, ΕΥΕΛΠΙΣ,
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΡΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΣ,
ΡΙΣΤΗΕΤΕΡΥΣ.

Εω. **Α**Νοιγε πλώυλιν' ἔξελθω ποτέ.
Ευ. **Α**ΝΗρακλεις. Τυπὶ πὶ ποτ' ὄσι θη-
είον;

Τίς ἢ πέρωπος. τίς ὁ ἔσπος τῆς ξιλοφίας;
Επ. Τίνας εἰσὶ μὲ οἱ ζητουῦτες; Ευ. οἱ δάδεκα
θεοὶ

Εἴξασι δὲ πῆξίψα σε. Επ. μὲν με σπώπτετον,
Ορθῶντε πλώ πέρωπον; ὡ γὰρ ὦ ξένοι (τῆς;

Ανθεσπος. Ευ. ἔ σὺ καταγελοῦμαι. Επ. ἀλλὰ
Ευ. Τὸ ρά μφθ ἢ μὴν σὺ γέλοιοι φάμεται.

Επ. Τοιαῦτα μὲν τοι σοφοκλέης λυμάνεται
Εν τῆς ξαγαδιωσιν ἐμὲ τ' Ἰθρέα.

Ευ. Ἰθρέα γὰρ εἶ σὺ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς.
Επ. Ὀρνις ἔγωγε. Ευ. καὶ ἔ σὺ πού τὰ πέρω.

Επ. Εξερρύκει. Ευ. πότερον ὑπὸ νόσῳ πνός;
Εω. Οὐκ ἀλλὰ τ' χειμῶνα πάντ' ἔρνεα

Πτερορρύει τε, καὶ οὐδὲς ἔτερεα φύομαι.
Ἀλλ' εἰ πάντων μοι σφω' τίν' ἐσόν. Ευ. νῶ, βροτώ.

Επ. Ποδαπὸ τὸ γλῶθ. Ευ. ὄθεν αἰ ξίθρεις αἰ κα-
λά.

Επ. Μῶν ἠλιασά. Ευ. μή. ἀλλὰ θατέρου ἔσπου. D
Απηλιασά. Επ. σπείρεται γὰρ τῆτ' ἐκεῖ

Τὸ σπέρμ'. Ευ. ὀλίγον ζητῶ αἰ ὄξ ἀγρῆ λα-
βοῖς.

Επ. Πεάριος ἢ δὴ τῆ δεομύω δεῦρ' ἦλθετον.
Ευ. Σοῖ ξυγγυέσθαι βελομύω. Επ. πῶθ πέρω.

Ευ. Οπ ποῦτα μὲν ἦσθ' ἀνθεσποθ, ὡσπερ νῶ
ποτε.

Καργύειον ὡφείλισας ὡσπερ νῶ ποτε.
Κεκλῶτο διδοῖς ἔχμαρες ὡσπερ νῶ ποτε,

Εἴτ' αὐθις ὀρνίδων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γλῶ ἐπέτε καὶ τὴν θάλασσαν ἐν κύκλω.

Καὶ πάνθ' ὅσα περ ἀνθεσποθ ὅσα τ' ὄρνις φε-
νείς.

Ταῦτ' οὐκ ἰκέται νῶ ποῦσ σε δεῦρ' ἀφίγμεθα,

Σχόλια. Ανοιγε πλώυλιν.] δέον εἰπεῖν πλώυλιν
ραν. ἀλλ' ἐν ὕλῃς ἀφ' ἧσιν οἱ ὄρνιθες. Τίς ἢ πέρωπος
ἐπειδὴ ὄρασι ξένῳ ὄφιν ἢ Ἐποπος κατὰ πλῆθον. ἔστι
γὰρ τῆ πτερωσῆτι ὄφιν κατὰ πλῆθον, καὶ τρεῖς ἔχον ἀ-
κρας ἐν τῷ λόφῳ. Τίνας εἰσὶ μὲ οἱ ζητουῦτες.] εὐθύς οἰω-
νίζονται εἰσὶ θάλασσαν λέγειν πρὸς τὸ τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινός
ὄνομα. ἢ ὕψιστος. ἢ τὸ ἴστων. καὶ νῦν οὐκ ἔφη τίνες οἱ ζη-
τουῦτες με. πρὸς δὲ πᾶσι τοῖς δώδεκα θεοῖς. ὅ ἢ ἐξῆς παρ
ἑσπῶνται. ἐπεὶ ἐσκουοῦσ αὐτοῖς φάμεται. Εἴξασι δὲ πῆξίψα
σε.] δύναται μὲν ἐπὶ ἢ Ἐποπος λέγειν, οὐτὶ ζητῶ-
σὶ σε ἢ πῆξίψα δὲ πλώ ὄφιν. δύναται ἢ, ἐφ' ἑαυτῷ λέ-
γειν. εἰκόασιν οὐτοῖς ἡμᾶς ἢ πῆξίψα φέναι ὡδὲ ἐλθόντας,
εἰ ἐφόσει αὐτοῖς τὸ ποροσπείον. ὅ δὲ εἴξασι, ἢ εἰκόασιν ἢ
παρεγγύοντο. Τοιαῦτα μὲν τοι.] ἐν γὰρ τῷ Ἰθρέα σοφο-
κλέης ἐποίησεν αὐτὸν ἀπαρνηθῆναι καὶ πλώ Πρόκλυ.
ἐν ὧ ἔσκαψε πολλὰ τὸν Ἰθρέα. Πότερον ὄρνις ἢ ἐτα-
ξι. δέον εἰπεῖν ἀνθεσπος ἢ ταῶς. ὄξωεται δὲ καὶ ἀει-
σπᾶται. ὁ μύθος δὲ, λέγει τὸν Ἀργῶν εἰς ταῦτα μετα-

Ερ. **Α** Peri syluam, ut exeam aliquando.
Ευ. **Α** O Hercules, hac quanam est fera?

Qua pennatio? qui modus tricrista?

Ρι. **Q**ui sunt me quarentes? Ευ. duodecim
dei

Veniem conterere te. Ερ. nūquid me deridetis,
Videntes pennationem? eram enim ὁ aduena

Homo. Ευ. Non te deridemus. Ερ. sed quem?
Ευ. Rostrum nobis tui ridiculum apparet.

Ερ. Talia quidem Sophocles ledit
In Tragædiis me Tereum.

Ευ. Tereus enim es tu? utrum auis, an pavo?
C Ερ. Auis ego. Ευ. Ἐ postea tibi ubi penna?

Ερ. Defluerunt. Ευ. utrum à morbo aliquo?
Ερ. Non sed hyeme omnes anes

Detrahunt, pennasque rursus alias emittimus.
Sed dicite mihi, vos qui estis? Ευ. nos? homi-
nes.

Ερ. Cuiates genere? Ευ. unde triremes bonæ.
Ερ. Nunquid heliasta? Ευ. ne, sed alterius

moris,
Απeliasta. Ερ. seminatur enim hoc illic

Semen? Ευ. parum quarens ex agro capies.
Ερ. Rei autem iam cuius indigentes huc veni-
stis?

Ευ. Tibi conuersari volentes. Ερ. Quo de?
Ευ. Quod primum quidem eras homo, quem-

admodum nos aliquando.

E Et argentum debuisti, sicut nos aliquando,
Et non reddens gaudebas, sicut nos aliquando?

Postea rursus auibus mutans naturam,
Et terram volabas, ἔσθ' mare in circuitu,

Et omnia quæcumque homo, quæcumque auis
sapit.

Hac igitur supplices nos ad te huc abinimus.

βελήσθαι. δὲ τούτο φησὶ, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος
Ἰθρέα κατὰ τὸ τυρεῖν πλώ ἴω, ἢ ταῶς. ἢ ἐπαλξε τὸ
ζητῶν εἰπὴν, εἴτ' ἐπαρῶν τὸ εἰδιδόν. τὸ δὲ ὄνομα
ἀεισπῶσιν οἱ Ἀτληνοί. Εξερρύκει.] παρόντων ἀνθεσ-
πος ἐξελήλυθε, μὴ ἔχων σπέρα πᾶσι τῆς κεφαλῆς ἐ-
πτερωμῆς ὄρνιθος. Νῶ βροτώ.] πρὸς πλώ ἀεισπῶ-
σιν ἢ δὲ λέγειν, ὅτι ἐκ ἀεισπῶσιν ἢ διαφορὰ δηλοῦ-
ται. τὸ δὲ ἔχ, πρὸς τὸ σωεγῆς ἢ δὲ οὐκῶν. Ὄθεν αἰ
τελήρεις ἀκαλαί.] ἀντὶ τοῦ ἐξ Ἀθλῶν. μέγα γὰρ ἐ-
φρόνου Ἀθλῶν οἱ δὲ ναυμαχία. Ἡλιασά.] δια-
σά. δὲ τοῦ μεγάλου διασπῆου τῆς Ἡλιασῆς. οὕτω
δὲ ἐκλήθη, δὲ τὸ ἐν ὑπαθρῶ ἔθ' καὶ ἐν ἠλίω βάλλε-
ται. Μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου] πέποιθε. κείται
δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ. ἀλλὰ θατέρου τρόπου. τουτέστι μισό-
διοι.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Απηλιασά.] ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀ-
φιλιασά, πόρρω ἢ δὲ ἠλιασῶν, καὶ διασπῶν ἀφεισπῶ-
τες, ἔσθ' μισόδιοι.